

Arrest

nr. 343 569 van 26 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. BOAMAH
Gijzelaarsstraat 21/C
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 november 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 29 oktober 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 december 2025.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BOAMAH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 11 december 2025 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een synthesesmemorie neer te leggen, waardoor het gebrek aan belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.2. De verzoekende partij richt op 24 december 2025 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de

Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 19 februari 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekers advocaat erkent dat niet werd geantwoord op de vraag of al dan niet een synthesememorie zou worden ingediend en stelt dat de oorzaak daarvan erin bestaat dat de advocaat van wie zij het dossier op 14 november 2025 heeft overgenomen haar de brief van de griffie waarin de vraag hiernaar wordt gesteld niet heeft overgemaakt. Niettemin heeft verzoeker er belang bij om het thans voorliggende geschil ten gronde te zien beslecht. Waar de voorzitter erop wijst dat het aan advocaten onderling toekomt om een opvolging correct te regelen en bovendien de termijn om op voormelde brief te antwoorden slechts verstreek op 24 november 2025, zodat zij als opvolgster ook nog in de gelegenheid was om een en ander zelf te verifiëren of recht te zetten, antwoordt verzoekers advocaat dat zij de brief pas heeft ontvangen “op 31 november 2025”. Verweerder onderschrijft de gronden van voormelde beschikking.”

1.4. Overmacht, die in het procesrecht een verlenging van de vervaltermijnen om een proceshandeling te stellen mogelijk maakt, kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkene, die door deze niet kon worden voorzien, noch vermeden (cf. RvS 26 mei 2016, nr. 234.862). Een gebrekkige overdracht van een dossier tussen advocaten, die bovendien niet wordt aangetoond met een begin van bewijs, kan bezwaarlijk als overmacht worden aanzien. Bovendien, zoals ter terechtzitting al werd opgemerkt, liep de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet vermelde termijn van acht dagen om te antwoorden op de vraag van de griffie aangaande het al dan niet indienen van een synthesememorie af op 24 november 2025, zodat de huidige advocaat van verzoeker, vanaf de overname op 14 november 2025 van het dossier dat een annulatieberoep betrof, ruim de tijd had om na te gaan wat de stand van zaken was op het vlak van de briefwisseling inzake de synthesememorie (contactname met vorige advocaat en/of met de griffie van de Raad). Dat verzoekers huidige advocaat hierop pas zicht zou gehad hebben op 31 november 2025 wordt niet aangetoond. Het betreft bovendien een niet bestaande datum.

1.5. Gelet op bovenstaande brengt de verzoekende partij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat aangezien zij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van haar wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*. De inhoud van de beschikking blijft bijgevolg overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA